

Boven de wolken

Het gevecht van Hanne tegen armoede en uitbuiting.

door Fons Vinck

De auteur wou graag ingelicht worden over de eventuele opvoeringen

Hun stem, hun hoop en wanhoop

Gesprekken en commentaar met een vergeten groep.

Ik had een bedrijfje in eigen beheer. Toen kreeg ik een accident waardoor ik mijn inkomen verloor. Ik had plots niets meer. Mijn vrouw was in verwachting.

Ik hoopte iets anders, iets beters te vinden.

Helaas kon ik nergens aan de slag wegens” te oud”. Ik kreeg ook geen uitkering omdat ik zelf gestopt ben met mijn zaak.

Alles heb ik geprobeerd, overal gelopen. Ik spreek nog met een buitenlands accent en dat was ook een hinder, ook al was mijn vrouw een Vlaamse.

Zij kon niet werken en er was dus geen inkomen meer.

Langzaam glijd je in de miserie en kom je terecht in de armoede.

Wij zijn uit ons huis gezet omdat wij achter stonden met het huurgeld.

Volgens het OCMW had de huurder dat recht.

Wij krijgen honderd vijftig euro per week om te overleven.

Er is wat ze noemen een “schuldbemiddelaar” die de zaken opvolgt.

Voor verwarming en gas is er een budgetmeter geplaatst.

Sommigen van ons zoeken een gepaste woning, maar er is een lange wachtlijst voorzien.

Wij kunnen vierhonderd vijftig euro betalen voor de huur, meer niet. Het OCMW schiet het bedrag voor. Het duurt nu al zes maanden en er zijn geen vooruitzichten op een woning.

Anderen hebben een onderkomen gevonden bij vrienden. Gelukkig zijn er voedselbanken en bij Kamiel Sergeant *kan men terecht voor kledij.

Er zijn er ook die op straat leven. Ze hebben geen adres, het zijn daklozen,

zwervers die leven van dag tot dag. Je ziet ze graaien in de afvalcontainers van

restaurants waar ze dan worden weggejaagd of opgepakt. Gelukkig zijn er organisaties

waar ze de nacht kunnen door brengen als er plaats is. Er is ook ontbijt voorzien,

(Niemandland)*. Het huisje waar wij in wonen is een krot. Het vocht komt tot halverwege de muren. Daardoor is het er koud. Dat is het ergste, die ellendige kou. De kinderen worden ziek in die temperatuur. Ze zijn 9, 4 en 2 jaar. We verwarmen ons met dekens.

Op een dag weet je het niet meer. De ellende blijft. Hoe lang nog?

Er is geen zicht op beterschap. Hoe lang houden wij dit nog vol?

Als de winter komt wordt het erger. Soms schijnt de zon op de bevroren ruiten. Ze schijnt, maar niet voor ons. Het zal voor ons altijd winter zijn.

* Kamiel Sergeant, oprichter van de vereniging “ Mensen helpen mensen”.

* Niemandland is een organisatie waar daklozen een onderdak vinden.

Boven de wolken

Net zoals vele meisjes droomde Hanne van succes, van die mooie prins, beroemd worden.

Later wou ze journaliste worden of boeken schrijven of toneelstukken.

De juf vond haar gedichten zo mooi.

In haar dagboek schreef ze al haar geheimpjes neer, ook haar kleine verdrietjes waar niemand, maar dan ook niemand van wist.

Of misschien Irina, haar allerbeste vriendin, met haar ouders gevlucht uit haar land

Thuis was er de armoede, dat zwarte beest dat haar jeugd heeft verpest en haar geluk. Er was de dreiging van uit het huis te worden gezet en er was die vreselijke kou, de honger, de vernederingen en de hoop en de wanhoop.

Ondanks hun miserie lachten ze wat af en vergaten ze wat hen boven het hoofd hing. In het begin toch. Dit is Hanne's verhaal.

PERSONAGES

Marjan

Jasmien haar oudste dochter

Brit diens zus

Hanne jongste zus

Irina haar vriendinnetje

Louis tateraar, levendig type

Emiel huisjesmelker

Bert magazijnier

Ana Moeder van Irina

Kaat van het OCMW

Sofie (pop)

Agent

Opkomsten per fragment

Taf 1	Marjan- Hanne- Brit- Louis- Jasmien
Taf. 2	Brit - Irina- Hanne- Louis- Marjan- Jasmien- Emiel
Taf. 3	Brit- Jasmien- Marjan- Hanne- Irina- Louis
Taf. 4	Jasmien- Hanne- Irina- Bert
Taf. 5	Kaat- Brit- Jasmien- Louis- Marjan- Irina- Hanne- Ana
Taf. 6	Marjan- Jasmien- Brit- Louis- Ana- Irina- Agent- Kaat- Hanne
Taf. 7	Hanne- Emiel- Sofie- Bert- Marjan- Brit

Taf. 1

(Er komt zachte muziek opzetten. Links zit Marjan in een spot.. Ze kijkt in een fotoboek)

Vroeger was alles zo goed, een hemel op aarde. We hadden het goed samen. Mijn man had een eigen bedrijfje en de kinderen speelden vrolijk in de zon. Er was al eens herrie want het waren uitgelaten veulens.

Als vader thuis kwam was het feest. We aten gezellig aan tafel en daar werden de avonturen en de moppen van de dag mee opgediend. Tot op die dag...Hij zag het niet meer zitten. Hij kreeg een ongeval en moest het bedrijf opgeven, noodgedwongen. Er was wel nog werk genoeg maar hij geraakte niet aan de bak.

“Te oud” zeiden ze. Talloze sollicitatiebrieven en gesprekken, vragend, smekend hielpen niet. Personeel genoeg, “U hoort nog van ons”. Niets hebben we gehoord.

Op een dag waren de kinderen naar school en hij kwam thuis . Er was iets ongewoons aan hem, iets dat mij vreemd leek. Hij leek overenthousiast over iets en ik vroeg wat hem zo uitbundig maakte.

Toen greep hij me vast, stak me in de hoogte en toonde mij een bundeltje bankbiljetten. Ik vroeg hem of hij op de lotto had gespeeld, maar het was iets anders...We zouden rijk worden, zei hij...Een tijd later hoorde ik het. Hij dealde drugs. Het was het begin van het einde. Hij dronk op zijn succes, maar wij werden er zelf het slachtoffer van. Als hij in een roes thuiskwam na het drinken en het snuiven, was hij een beest. Hij lalde het hele huis bij elkaar en hij begon te slaan. De kinderen werden bang en staken zich weg op zolder...

Niets was er overgebleven van die heerlijke, bezorgde man.

Op een morgen was hij er niet meer. Niemand heeft nog iets van hem gehoord. Toen kwamen de schuldeisers.

(Licht wordt opgetrokken. Hanne zit te spelen met haar pop.)

Hanne

Ach ,Sofie, ik wou dat het gauw weer zomer werd. Dan voel ik de kou niet meer. De mazoutketel is leeg. We moeten sparen, zegt mama. Ik wou dat ik me kon warmen aan een kachel zoals de meeste mensen. Ik zal je dicht bij me nemen, dat helpt. Ik ben blij dat ik jou heb,Sofie. De kinderen zeggen dat ik een rare ben. Pieter en Isabel hebben me uitgelachen omdat ik altijd dezelfde kleren draag. Maar ik heb gezegd dat ik dat niet belangrijk vind en dat ik het niet erg vind dat mijn ouders arm zijn. Ik heb ze gezegd dat zij wel mooie kleren hebben, maar ook een lelijke smoel . Een om hout op kapot te kappen. Hi hi, je moet lachen hé deugniet? Hier zie, ik zal je eens kietelen. Kietel kietel, kietel.

- (Terwijl ze de pop dicht tegen zich aandrukt, komt haar oudere zus Brit op.)
- Brit Ben je weer onnozel aan het doen met die stomme pop?
- Hanne Sofie is geen stomme pop. Ze geeft me warmte.
- Brit Jasmien komt er aan. Hou dus maar op met die zever.
- Hanne Heeft ze iets mee om te eten? Ik heb zo een honger.
- Brit Je weet goed dat er niet veel te rapen valt tegenwoordig. Je vraagt haar beter niets. Ze heeft wel medicamenten mee voor moeder. Slaapt ze nu nog?
- Hanne Ja. Ze voelt zich nog altijd wat ziek.
- Brit Overspannen. Ik denk dat ze het niet meer aan kan. Die hoofdpijn komt doordat ze niet voor ons kan zorgen.
- Hanne Ze is gisteren naar het OCMW geweest. Zouden ze haar iets gegeven hebben?
- Brit Niet veel zeker, zoals altijd. We hebben het niet gemakkelijk. Jasmien komt zo dadelijk. Ze heeft iemand meegebracht.
- Hanne Wie?
- Brit De Louis.
- Hanne ' t Is niet waar. Allez, weer leven in de brouwerij.
- Brit Ja, ik hou mijn hart vast.
(Jasmien op met Louis. Deze laatste is een echte tateraar. Hij babbelt er maar op los en is een fantast. Zijn haar staat in een piek en hij heeft een te korte broek met zware schoenen aan. Bovendien heeft hij een kleine rugzak mee. En erg snugger kun je hem niet noemen.)
- Louis Zeg, zeg , zeg, weet je wie we gezien hebben? Dinges van tv. Allez Hoe noemt ze daar nu weer? Katoe . (Of een andere bekende bv)
- Jasmien (Verbetert de naam) Kato.
- Louis Hewel ja Katoe. Ze stond handtekeningen uit te delen in die cd -winkel ..
- Jasmien En de Louis daar naar toe. Maar hij had pech. Ze tekende alleen op haar cd en gezien wij die niet gekocht hebben, kreeg hij er geen. De uil.
- Hanne Maar Jasmien, waarom heb je dan geen cd gekocht?

- Jasmien Omdat we geen geld hebben, tiens. Weet jij wel hoe veel dat kost ?
- Brit En wij hebben geen cd- speler, hé slimmeken.
- Louis We hadden dan wel geen handtekening, maar ik heb haar toch kunnen aanraken.
- Jasmien Ja, dat kieken ging op haar rug wrijven en dus werden we vriendelijk verzocht om weg te gaan.
- Louis Ze had zo een zacht velleken. Pas op, ze moest lachen, hé. Ik denk dat ze dat plezant vond. Die madam van die winkel was vanneigens jaloers , ha ja, ge ziet dat van hier.
Ik zou dat bij haar niet gedaan hebben, zo een trut. Ze had zo een onnozel brilleken van de ziekenkas op. Ze was veel te oud voor mij. Ze dacht toch niet dat ik op haar zou vallen zeker.
- Brit Allez babbelaar, hebt ge iets gevonden om onze honger te stillen ?
- Louis Ach ja, iets tof. Wil je kreeft of oesters? Ge moogt kiezen.
(Hij lacht om zijn eigen grapjes)
- Brit 't Zal veel minder zijn zeker?
- Louis Haha, maar ik heb een verrassing mee. (Hij opent een pakje en haalt er een cake uit) TATATA!
- Jasmien LOUIS! Zeg dat het niet waar is. Ge hebt dat nu toch meegepikt.
- Louis Hela, ik heb dat niet gepikt , dat stak daar zo uit die madam haar tas. Dat is toch vragen "pak mij mee". Die tas zat zo vol dat het er niet meer bij kon. Die cake kon er elk ogenblik uitvallen.
- Jasmien Nog een geluk dat ze zich niet omdraaide. Je had wat mee gemaakt.
- Louis Dan zou ik gezegd hebben "madam, uw cake ging er uit vallen. Alstublieft." Ze zou mij nog een beloning gegeven hebben ook.
- Jasmien En gij gelooft dat? Ik ben er nog achter gelopen maar ik vond haar niet meer en ondertussen heeft die kinkel hier dat in zijn zak gestoken.
- Louis Maar 't was zo een rare. Ik denk dat er een hoek af was. Ge moest haar gehoord hebben tegen die kleine. (Hij brengt een imitatie van een vrouw die veel te hoog praat met veel gestes. Ze praat zozegged tegen haar zoontje)
"Dat is voor onze kleine zie. Hier zie Marcelleke. En nu niets meer uit dat karretje van die meneer nemen. "

- Jasmien Ze heeft potverdekke zelf een kleine dief in huis.
En daarom moest gij “ per ongeluk “ tegen hem botsen.
Die kleine vloog bijna op de grond. Nog een geluk dat die moeder
het niet door had dat je het expres had gedaan
- Brit Ge weet nu toch al lang dat ge hem nooit alleen mag
laten in een winkel?
- Hanne Het ziet er toch lekker uit.
- Louis Ha, voila zie, toch iemand die er blij mee is.
- Brit Heb je iets gevonden in de containers van de restaurants?
- Louis Och, ge hebt er geen gedacht van wat de mensen allemaal weg
gooien. Kippenboutjes, hmm, gehaktballetjes, hmm, en
een kotelet waar nog bijna alle vlees aanhangt, hmm
- Brit Zeg je gaat toch niet elke keer hmm zeggen ?
- Louis Ja maar dat zijn toch lekkere dingen.
- Jasmien Spijtig genoeg kwam die hulpkok juist buiten om de afval in de container te
gooien. Hij vroeg wat we kwamen doen en de slimme hier vroeg “Hebt
geen dingen die nog warm zijn manneken?
Ge moet er voor zorgen dat ge de volgende keer iets beter hebt hé”
Die vent zei dat wij uit die afvalbak moesten blijven.
Waarop onze vriend Louis zei “Dat staat op straat en ik pak hier uit wat ik
wil en als ge nog veel van uw oren maakt, zal ik er u eens met uw neus
induwen”
- Hanne En dus hebt ge niets mee.
- Jasmien Iets mee? Lopen voor ons leven moesten we. Die vent ging de flikken
bellen. In het vervolg houdt gij u een beestje koest.
- Louis Ja maar hij is begonnen.
Zeg, ik moet weg. Wacht op mij als je de cake gaat
opeten. Ha ja, ik heb hem meegebracht. Er is hier een rommelmarkt
en ik ga eens kijken wat ik daar allemaal kan vinden.
- Brit Pikken zeker.
- Louis Nee nee, maar ge moet wel afbieden. Ik heb zo eens een
aquarium gekocht. Ze vroegen vijftien euro en ik heb ze gekregen
voor vijf euro. Ge moet het een beetje kunnen uitleggen, hé.
- Hanne Maar gij hebt toch geen vissen?
- Louis Nee, maar ik heb toch tien euro gewonnen.

- Jasmien Je moet eens zien wat er bij hem allemaal binnensteekt. Fietsbanden, oude luchters, verroeste pannen, van die ijzeren waskuipen van vroeger.
- Louis Ha, maar die zijn geld waard hoor. Ge moet eens komen kijken naar mijn tentoonstellingszaal.
- Jasmien Containerpark zeker. Gij moest toch weg?
- Louis Ha ja, de tijd vliegt als je eens gezellig kunt babbelen.
- Brit Tateren, ja.
- Louis Allez salut. (Keert zich nog even terug) Ha ja, hebt ge dat al gehoord van Lut van Besien, ge weet wel, ze heeft een affaire met Fred. Die daar uit de Lange straat. Hij heeft zo van dat stekelhaar en hij gaat altijd wandelen met zijn hond. Zo een lelijke beest.
- Jasmien JAAA! We weten het al.
- Louis Ha, van wie hebt ge 't gehoord?
- Brit Van u. Ge heb het al tien keer verteld en maak nu dat ge weg zijt of de rommelmarkt is gedaan.
- Louis Oei, dan ben ik nu weg. (Keert zich nog eens terug) Zeg Brit, ge hebt mij toch geen vijf euro...
- Brit Ge hebt tien euro verdient met uw aquarium en nu . WEG!
(Ze zet hem de deur uit. Hij probeert nog terug te komen maar Jasmien en Brit duwen hem achter de coulissen. We horen een bons van de deur.)
Eindelijk. Dat is niet te doen met die vent. Heb je nog echt eten mee ook?
- Jasmien Brood en confituur. Daar moeten wij het mee doen.
- Brit Weeral. Ik ben die confituur kotsbeu.
- Hanne Veerle en Sarah eten alle dagen vlees en groenten hebben, ze mij gezegd.
- Jasmien Er is niet alleen het eten. Er is nog wat op komst.
- Brit Nog meer miserie?
- Jasmien Slaapt mama nog?
- Brit Ik denk dat ze nu wel gaat wakker worden. Waarom vraag je dat?

Jasmien We zijn de huisbaas tegengekomen. Hij zei dat we drie maand huur achterstaan en als mama niet betaalt....

Hanne Wat dan?

Jasmien Dan...moeten we hier weg. (Er valt een stilte)

Brit Maar dat kan toch niet? Hij mag ons zo maar niet op straat gooien.

Jasmien Blijkbaar wel. Hij heeft de procedure tegen wanbetaling ingezet. Hij zegt dat we maar naar het OCMW moeten gaan.

Hanne Mama is gisteren geweest, maar of het geholpen heeft.

Brit De vieze smerige rotzak. Ik sla op zijn bakkes dat hij sterren ziet.

Jasmien Hou je wat in, ja. Dat is geen oplossing.

Brit O, vind jij dan dat wij dat zo moeten aanvaarden?

Jasmien Ik ga morgen naar Welzijnszorg om te zien wat ze kunnen doen.

Brit Welzijnszorg, voor een paar papieren in te vullen en dat is het dan. Wat kan hen dat verder schelen. We zullen de zaak nakijken en laten u wat weten. Drie weken later is er nog niets.

Jasmien Ik kan het tenminste proberen.

Hanne Mama zal wat doen, als ze 't hoort.
Ze zal het weer op mij uitwerken. Ik ben bang.

Jasmien Ik heb haar medicijnen mee. Dat zal wel helpen.

Brit Ik hoop dat ze weer niet te keer gaat. Ze kan zo agressief zijn de laatste tijd.

Hanne En ze roept zo luid. Ze kan me niet uitstaan.

Jasmien Ja, de kleine moet het altijd ontgelden. (We horen een bons)
Ze is daar.

Marjan(Achter) HEY! Waar zitten jullie?

Brit Hier, in de living.

Marjan (Verschijnt in kamerjas. Haar haar is slordig en ze ziet er niet uit. Ze heeft duidelijk pijn.) O, mijn hoofd. Moest dat toch eens vijf minuten kunnen overgaan.

- Jasmien Jasmien ben je naar de apotheek geweest?
Ja, hier, één pil innemen met een glas water.
- Hanne Ik haal een glas. Zet jij je wat in de zetel Sofie. (Zet de pop in de sofa en af)
- Brit Je moet je zo niet laten gaan. Laat de dokter komen.
- Marjan We hebben geen geld. Het gaat wel over zoals altijd.
En hij zal me laten opnemen.
- Brit Zou dat niet het beste zijn?
- Marjan Heb ik jou wat gevraagd Brit ? Heb ik aan jou rekenschap te geven?
- Brit Nee maar...
- Marjan Hou dan je mond. WE HEBBEN GEEN GELD ZEG IK!
- Brit Ach, ik ben die situatie hier kotsbeu. Ik kan hier nooit eens met vriendinnen uitgaan, altijd die confituur eten, nooit eens een goede maaltijd, kou afzien want dat gasvuurtje doet het nu ook al niet meer.
- Marjan (Gaat dreigend voor Brit staan.)
Jij moet eens goed luisteren, kind. Als je vader ons niet in de steek had gelaten, dan zouden wij het beter gehad hebben dan nu.
- Brit Ja dat verhaal kennen we.
- Marjan Iedereen heeft zijn manier om zijn ellende te verwerken.
Eigenlijk weet ik ook niet hoe wij hier uit moeten geraken. Maar ik probeer tenminste het hoofd recht te houden in plaats van te zeuren.
- Brit Allez vooruit, als je hier je gedacht durft te zeggen wordt je neus afgebeten.
- Marjan Hou op, ik moet met die migraine leven.
Ik hoop dat het jou nooit overkomt.
- Brit Je hebt gisteravond meer dan één pil genomen. Vandaar die hoofdpijn.
- Marjan Om eindelijk eens te kunnen slapen, om eindelijk alles voor één keer te kunnen vergeten.
(Ze neemt het glas aan van Hanne die terug uit de keuken komt.
Ze neemt een pil en drinkt.)

God weet dat ik het anders wou, maar soms grijp ik naar die pillen om te vergeten.

Brit En naar wat anders ook.

Marjan Om onze armoe en miserie te verdrinken. Och, ik draai.

Jasmien Ik haal koffie.

Brit Ja, ga ook maar op de vlucht.

Jasmien Is 't nu gedaan? En kijk eens in de spiegel, dan zal je zien hoe arrogant je er weer uitziet.(af)

Brit LAAT ME ALLEMAAL GERUST
(Zet zich in de zetel en merkt dat de pop onder haar ligt.
Ze staat recht en neemt de pop)
EN WAT DOET DIE STOMME POP HIER ?

Hanne Dat is Sofie. Doe ze geen pijn.
(Ze wil de pop afnemen, maar Brit lost ze niet.)

Brit LAAT LOS! Dat jij nog met de poppen speelt.
Loslaten zeg ik. Ik trek ze kapot hoor.

Hanne NEEEEEE! (Ze bijt in Brit haar hand. Deze lost wel de pop maar duwt Hanne achteruit.)

Marjan HOU NU TOCH EENS OP MET DIE RUZIE!
En Hanne laat die dingen niet overal slingeren.
Het ligt hier nu al overhoop.

Hanne Ze heeft iets tegen Sofie.

Brit Hou op met die onzin of ik gooi ze in de vuilnisbak.

Hanne Als je dat doet dan ga ik hier weg.

Marjan Hanne, begin weer niet.

Hanne Je trekt altijd partij voor haar.
Ik kan hier nooit iets goed doen.

Marjan HOU JE MOND!

Hanne Nee, ik hou mijn mond niet. Ik moet hier altijd zwijgen.
Weet ge dat ze gisteren stond te flirten met die Sam?

Marjan Wie is die Sam?

- Hanne Ze zeggen dat hij drugs dealt en ze stonden mekaar af te likken.
- Marjan Brit, is dat waar?
- Brit Natuurlijk niet. Die gast heeft daar niets mee te maken en dat weet ze goed.
- Hanne Je stond er toch bij?
- Brit Hou je mond zeg ik.
- Marjan Hanne, ze is nog altijd je zus.
- Hanne ZUS? EEN KAKMADAM DIE MET HAAR BLOTE KONT NAAR DE JONGENS ZWIERT!
- Brit (Slaat haar in het gezicht) Hou je grote smoel.
- Hanne IK GA HIER WEG! JE ZAL ME NOOIT MEER ZIEN!
- Brit GA ER MAAR VANDOOR JA! GA JE VADER ZOEKEN!
Je was toch niet gewenst.(Stilte)
- Hanne WAT? Wat zei je daar? Nu begrijp ik alles. (Ze huilt zachtjes)
- Marjan BRIT, NEEM DAT TERUG. NEEM DAT TERUG ZEG IK.
Dat is niet waar Hanne. Kom hier, kom hier. (Ze neemt Hanne in de armen en knuffelt haar.)Het is niet waar wat ze zegt. Je bent altijd gewenst geweest. Je bent mijn oogappel. Sorry van daarstraks. Ik was mezelf niet. Je kwetst altijd degene die je het liefste ziet.
- Brit Ha ja? Bedankt. Hanne was toch een “ongelukje”?
- Marjan We hadden haar niet verwacht, maar ze is altijd welkom geweest.
- Hanne Laat me maar. (Ze maakt zich los en gaat weg. Haar pop blijft liggen.)
We horen de deur dichtslaan.)
- Marjan Auw, wat ..wat...(Ze grijpt naar haar hart en vlijt zich neer in de zetel. Praat murmelend en traag, zoekend naar woorden en sluit de ogen..) Kinderen, alstublieft.
Lieve Hanne, niet weggaan....niet weg gaan..
(Er komt zachte muziek opzetten.)
- Brit (Staat versteld te kijken.) JASMIEN! JASMIEN!
- Jasmien (Op)Wat was dat hier voor kabaal? Mama wordt wakker. Waar is Hanne?
(Brit wijst naar de deur.)
Is ze weer weggelopen? En moeder. ZEG DAT HET NIET WAAR IS. MOEDER!

(Maar Marjan reageert haast niet meer.)

- Brit Wat moeten we doen? Ik sta te beven op mijn benen;
- Jasmien Ze heeft dit nog al gehad. (Ze slaat zachtjes in het gezicht van Marjan. Marjan “ontwaakt”.)
Ze komt bij.
- Marjan Waar is Hanne? Ik moet haar zoeken.
(Wil rechtstaan maar dat lukt niet.)
- Jasmien Och, ze komt wel terug. Ga zitten. Hanne is altijd zo impulsief. Binnen een kwartier staat ze hier weer. Je kent ze toch?
- Brit Misschien ben ik wel een beetje te hard voor haar geweest.
- Marjan Een beetje? Je leek wel een furie. Zeg dat nooit meer, Brit.
- Brit Sorry mama. Och waarom ben ik ook altijd zo een driftkop?
Ik ben er niet gerust in. Ik haal ze terug .
- Jasmien Die zit natuurlijk weer bij haar vriendinnetje Irina.
Ze komt wel terug als de bui over is.
- Marjan Ik wil naar mijn bed.
- Jasmien Dat is een goed idee. Komaan meid, maak je nuttig.
- Brit Allez vooruit, hop met de geit.
- Marjan Zeg, op uw gemak he, konijn.
- Jasmien Wauw, ze komt er door geloof ik.
Vooruit, we brengen haar naar boven.
(Ze nemen Marjan onder de arm en trachten haar mee te nemen. Dat gaat echter niet gemakkelijk. Marjan laat zich hangen zodat ze het evenwicht verliezen en alle drie op de grond vallen. Ze giechelen en proberen het opnieuw. Ze zwalpen van hier naar daar. Omdat het er zo komisch uitziet gieren ze het tenslotte uit en kunnen haast niet meer verder. Dan komt Louis op)
- Brit Hier zie, de redder in nood. Help eens mee, kom, Tarzan.
- Louis Ha zeg, ik heb zo eens een oude film gezien van Tarzan .Die gast had de oerkreet van een gorilla overgenomen.
(Hij imiteert de kreet van Tarzan terwijl Jasmien de half bewusteloze Marjan tracht mee slepen.)
- Jasmien Zeg, laat mij hier maar sukkelen. Geneer u vooral niet.

- Marjan Ik voel me al beter.(Toch zakt ze even door de knieën.)
- Jasmien. Ja, ik zie het. Komaan, help een beetje.
- Brit Allez Louis, pak ze op uw rug.
- Louis Ja maar die trap op? Mijn rug jongens.
- Brit Hoor ik u nog? Zo een sterke vent.
(Toch wordt Marjan op de rug van Louis gehesen onder de nodige gilletjes en kreten.)
- Jasmien De vlucht naar Egypte.
- Brit En Louis is de ezel.
- Louis (Begint te balken terwijl de “stoet “ zich in beweging zet. Ze verdwijnen kreunend en met de nodige commentaar.)
- Hanne (Op. Ze sluipt naar de zetel waar haar pop nog ligt. Ze neemt ze in haar armen. Ze fluistert.)
Ssst. Sofie. Ik was je vergeten. Niet boos zijn. Kom, we gaan er stilletjes vandoor. Ze zullen nu wel weten wat ze gedaan hebben.
Zouden ze al ongerust zijn?
(Op dit ogenblik komt Brit weer op. Een ogenblik staan ze naar mekaar te kijken. Dan vliegt Brit naar Hanne en klemt haar in de armen.)
- Brit HANNE!
- Hanne ssst. Straks komen de anderen.
- Brit SORRY! SORRY! SORRY! Het is niet waar wat ik vertelde. Je Altijd mama’s lieveling geweest.
- Hanne en de jouwe niet?
- Brit Natuurlijk. Kom hier. (wl haar weer knuffelen)
- Hanne Nee, nee, t’ is al goed.
Je hebt Sofie bijna verplettert (Ze kijkt Brit aan.)
- Brit Wat is er ?
- Hanne Meen je dat nu? Van die lieveling en zo?
- Brit Natuurlijk.
- Hanne Dan is ’t in orde. Salut. (Ze stapt naar de deur.)
- Brit Hanne? NEE! (Hanne draait zich om en stormt op Brit af.

Ze neemt haar in een hele lange knuffel. De muziek start op en het licht dooft.

2

(Hanne zit te spelen met Irina, een vriendinnetje uit Bosnië.
Het gaat er vrolijk aan toe. Ze versieren de kamer met ballonnen.
Brit op met thermos .)

- Brit Voila, de koffie is klaar. Je blijft toch mee eten Irina?
- Irina Och, lekkere koffie. Dat zal smaken.
- Brit Je hebt vandaag nog niets binnen zeker?
- Irina Er was niet zo veel te verdienen zegt mijn vader.
- Hanne Hij werkt toch ?
- Irina Hij werkt bij een baas. Hij metst voor die man. Een...
- Brit Een aannemer.
- Hanne Wat moet hij dan doen?
- Brit Hij repareert de dingen zoals waterleiding en zo.
- Brit Hanne, je zult dat later wel weten hoe het allemaal in elkaar zit.
Komaan, eten.
Ik heb een taart gebakken. Veel stelt het niet voor,
Maar het is de verjaardag van Jasmien en we hebben niks anders.
Hoe zit dat hier met de versiering?
- Hanne We zijn bezig met de ballonnen maar we mogen toch eerst
proeven van die taart?
- Brit Wachten tot Jasmina er is. Sorry Irina, de taart is niet groot.
- Irina Dat is toch genoeg? Het is zo lang geleden dat ik
nog taart heb gegeten.
- Hanne Bij ons ook. Soms vinden we wel iets om onze honger te stillen.
(Hoest)
- Irina Oei, verslikt?
- Brit Te gulzig zoals altijd.
- Hanne Nee, een kriebel in mij keel.
- Irina Drink wat, dan gaat het over.

- Hanne Ja, dat zeggen ze. (Drinkt) Voila, 't is al gedaan.
Is moeder naar de stad?
- Brit Ja met Jasmien. Ik hoop dat Jasmien verrast zal zijn als ze binnenkomt. Ze hopen nog wat te vinden links en rechts.
Bij de slager krijgen we altijd wat overschot.
- Louis (Op. Hij glundert) GROOT NIEUWS! GROOT NIEUWS!
- Brit O nee. Wat gaan we nu weer krijgen? Je hebt toch niet weer een oud mensje bepikt?
- Louis Wacht, wacht. Brit ga zitten, je zal verschieten.
- Hanne Dat doen we al lang niet meer als jij zo komt binnen vallen.
Dit is Irina. Ze woont hier wat verder. Haar ouders komen uit Bosnië.
- Irina Al tien jaar. En over u heb ik al verhalen gehoord.
Hij is wel grappig.
- Brit O maar dat duurt niet lang. Hij heeft weer een formidabel idee zeker?
- Louis 't Zal wel zijn. Je weet dat ik veel omga met die mensen van de rommelmarkt. De John stopt er mee en...
- Brit Je gaat zijn plekje overnemen.
- Louis Hoe weet jij dat al?
- Brit Je bent zo doorzichtig als wat.
- Louis Maar dat is toch fantastisch? We verzamelen alle spullen die we vinden en verkopen ze.
- Marjan (Op met Jasmien) Wat is dat hier allemaal?
- Brit Hip hip hoera voor Jasmien. (Ze schallen het lied "happy birthday.")
En hier is je cadeautje van ons allemaal. (Ze geeft haar een pakje)
- Jasmien Maar dat is...Dat hadden jullie...
- Allen Niet moeten doen.
- Hanne OPEN MAKEN!
- Jasmien Allez mercie (Terwijl ze het open maakt)
Julie zijn toch wel ..(Ze haalt er een peperkoeken hart uit)

- Fantastisch, allemaal bedankt. (Dan volgen de knuffels)
- Hanne En Brit heeft taart gebakken.
- Brit Hanne, alstublieft. Dat moest een verrassing blijven.
Hier is ze dan. (Haalt taart)
- Louis Dat zal smaken zie, met een lekkere kop koffie..
- Brit Hela manneken, dat is wel voor Jasmien .
- Jasmien Zeg, we gaan dat toch delen zeker. Dank je wel zus.
Wacht, ik haal een mes.
- Brit De profiteur komt toch altijd op het gepaste moment hé.
- Louis Deze profiteur gaat het in de toekomst maken en
jullie mogen delen in de winst als ge braaf zijt.
- Marjan We hebben het allemaal gehoord van John.
- Jasmien Meen je dat nu serieus? (Terug met mes.
Ze begint de taart te snijden.)
- Brit Och, hij is weer aan het fantaseren. Ken je Irina al?
- Jasmien Hey, hallo, ik heb je al dikwijls gezien hoor in de straat
- Marjan Dat is de enige plek waar mensen mekaar vinden.
Is het lekkere taart Irina?
- Irina (Die ondertussen al aan het smullen is zoals Hanne.)
Ja hoor Mevrouw, heel lekker.
- Jasmien Hier, neem maar hoor.
- Irina Dank u, straks misschien. 't Is echt feest bij jullie.
- Hanne Je moet er nu van profiteren, morgen is het misschien veel minder.
- Louis Maar dan vergeet je de Louis.
- Brit Ach ja, de redder van 't vaderland.
- Moeder Ik vind dat idee nog niet zo slecht. Hij kan maar proberen en hij
verliest er niets mee.
- Jasmien Hij moet het weten.
- Louis Nee, nee, jullie helpen mee. Met de winst kunnen we eten kopen

- en Brit kan goed koken.
 Brit Met wat? Straks vallen we zonder elektriek of mazout.
- Louis Kijk eens hier. (hij haalt een vuurtje uit een doos)
 En ik krijg de bidon gratis van John. Hij kan er toch niets meer mee doen.
- Brit Het is verdacht dat jij dat allemaal krijgt van John.
- Louis Ik heb voor hem eens iets gedaan en hij is dat niet vergeten.
- Brit Dat zal dan wel één of ander louche zaakje geweest zijn.
- Louis Dat is nu gelijk. Doen jullie nu mee of niet?
- Marjan Ik vind het niet zo gek. Ik stem voor.
- Hanne Oh en mogen wij dan mee om spullen te verkopen?
- Louis En om overal te gaan speuren naar nieuwe.
- Brit Zeg, zouden jullie eens niet gaan zitten? Dat zal toch wat gezelliger zijn. Jasmien, jij op de kop van de tafel. Jij bent de jarige.
- Marjan Ik zit wel in de zetel.
- Louis En ik?
- Brit Op uw matje en braaf zijn.
- Louis Ha, hier. (Als hij zich op de stoel wil zetten, steken Hanne en Irina een ballon onder zijn poep. Het zou leuk zijn als de ballon springt, zo niet, dan steken ze er stiekem met een naald of mes in. De gevolgen zijn hilarisch. Louis schreeuwt als een bezetene.)
 WAAAAUW! Jij kleine engerds, ik wurg jullie.
 (Hij zet meteen de achtervolging in op de twee bengels. Uitgeput zakt hij neer.)
- Brit Hij is hier nog geen vijf minuten en het is hier al een circus.
- Louis Ha ja, ik zal het weer gedaan hebben. Pas maar op of jullie mogen niet mee doen met mijn rommelmarkt.
- Brit Wauw, heb je het gehoord? ”Mijn“ rommelmarkt. Meneer is al directeur van de markt.
- Louis Ja maar ik meen het.
- Hanne He Louis, nee, we willen zo graag meedoen.

- Louis Ik weet het nog niet
- Hanne Please, please, we zullen heel lief zijn he Irina.
- Irina Ja en wij zullen het volk naar uw stand lokken.
- Hanne Ja we zijn uw cheerleaders. (Ze demonstreren een dans.
Dat mag eventueel op muziek. Dan wordt er op de deur gebonsd.
Ze schrikken. Marjan gaat open maken)
- Jasmien Verwachten jullie nog iemand?
- Brit John die zich bedacht heeft en zijn plekje op de rommelmarkt terug wil.
- Louis Nee, nee, want hij vertrekt naar het buitenland.
- Brit “Vlucht” naar het buitenland zeker.
- Marjan (Op met Emiel, de huisbaas)
Het is Emiel, de huisbaas.
- Emiel Ha, feestje?
- Brit Het is Jasmien haar verjaardag.
- Emiel Proficiat.
- Louis Maar zet u neer, ge moet daar niet blijven staan.
(“Begeleidt” hem naar zijn stoel.)
- Jasmien Wilt u ook een stukje ?
- Emiel Nee, dank u. Ik ben daarvoor niet gekomen.
Als je geld kunt uitgeven aan feestjes, dan kan je ook de huur betalen. Je staat al vijf maand achter.
- Marjan Ja, ziet u, we hebben het financieel wat moeilijk nu.
- Emiel Ha, dat is een goeie. Feesten kan dan toch, maar hun huur betalen, ligt wat moeilijk.
- Brit Voor één keer dat we iets doen voor de verjaardag van Jasmien.
- Marjan Sinds mijn man weg is, hebben wij het niet gemakkelijk
- Emiel Kijk, ik wil geen onmens zijn. Ga naar het OCMW.
Daar zijn mensen aangesteld om u te helpen. Budgetbegeleiding noemen ze dat. Ik ken daar iemand.

- Marjan Ik ben daar gisteren nog geweest. We staan op een wachtlijst.
- Emiel Enfin, ik wil u nog een maand geven en dan moet er een oplossing zijn. Ik kan niet blijven wachten. Ik heb ook een wachtlijst van mensen die hier direct willen intrekken en die op tijd zullen betalen.
- Marjan Nog een maand?
- Emiel Dat is toch redelijk?
- Brit Gij vindt dat redelijk? Waar moeten wij dan naartoe?
- Emiel Probeer het eens bij een andere verhuurder. Maar ik denk niet dat je iemand zult vinden die u zo veel krediet geeft. Ge weet het, nog één maand. Niet betalen is dan jammer voor u, maar ik moet ook leven.
- Brit Ja, want gij moet klagen met al uw eigendommen.
- Emiel Ik heb daar tenminste voor gewerkt.
- Hanne Maar als we dat niet kunnen betalen?
- Emiel Daar, de kleinste gaat zich ook al moeien. Dat zijn grote mensenzaken.
- Jasmien Zij heeft ook recht op een mening.
- Emiel Enfin, ge hebt het gehoord. Nog één maand.
- Marjan Op die tijd hebben wij het geld niet.
- Emiel Spijtig voor u, maar ik ben geen liefdadigheidsinstelling.
- Brit Nee, een huisjesmelker.
- Emiel Gij weet niet eens wat dat betekent.
- Brit Nee? Iemand die profiteert van de miserie van een ander en zich rijk maakt op de verhuur van een krot.
- Emiel Hou maar op.
- Marjan Brit.
- Brit Is dit geen krot misschien? De muren zijn af gebladderd, we moeten ons wassen in een emmer omdat de badkuip niet doorloopt. De buizen zijn verstopt en ge doet er niets aan.

- Emiel Die badkuip is vol schimmel omdat gij niet kuist.
 Brit Omdat gij er niet voor zorgt dat we weer water hebben.
 Maar ja, dan moeten ze de vloer opbreken en dat zou meneer weer te veel geld kosten.
- Emiel Ik luister niet langer naar het gezever van een opgeblazen tiener.
- Marjan Brit, schei nu toch uit en hou je mond.
- Brit HA IK MOET MIJN MOND HOUDEN VOOR DIE CORRUPTE ZAK?
- Emiel NU BEN JE TE VER GEGAAN! IN PLAATS VAN EEN MAAND GEEF IK JULLIE NOG TWEE WEKEN EN DAN VLIEGEN JULLIE UIT MIJN HUIS!
- Brit HUIS? KONIJNENKOT ZEKER!
- Emiel (Nu dreigend) Wat zeg je daar?
- Louis Ze zei konijnenkot.
- Emiel En bemoei jij je er niet mee.
- Louis Ja maar, je vroeg wat ze zei en...
- Emiel Ben jij een vriend des huizes of ook zo een armoezaaier?
- Louis Nee nee, ik doe handel in tweedehands dingetjes. Ik sta op de markt.
- Emiel En wat verkoop je daar?
- Louis O van alles. Meubels, boeken, kledij.
- Emiel Zal wel.
- Louis 't Is hier toch een konijnenkot hé. Kijk eens naar die scheur in de muur. De muizen kruipen er door. KIJK DAAR IS ER EEN. (Iedereen begint te schreeuwen. Hanne en Irina springen boven op de zetel. Emiel kijkt .)
- Emiel MENEER, HOU OP MET DIE SPELLETJES! Mijn geduld is op. Als er hier ongedierte is, komt dat alleen omdat zij niets opruimen. Ik leg klacht neer wegens verwaarlozing van de woonst.
- Brit STEEK UW KLACHT IN UW BROEK JONGEN!
- Marjan Brit, ga naar boven en neem Hanne en Irina mee.
 Ze moeten dat allemaal niet horen.

Hanne Maar het werd juist zo spannend.

Marjan NAAR BOVEN!

Brit Kom, dan moeten we op die varkensmuil niet meer kijken.

Jasmien BRIT, VERDOMME, GA WEG!

Brit Ja ja, we zijn al weg. (Ze verdwijnt met Irina en Hanne)

Emiel Ge begrijpt dat ik dat niet zo kan laten.

Marjan Ik zal ze stevig onder handen nemen.

Emiel Voor u kan ik nog enig begrip opbrengen, maar ge moet uw kinderen wat meer respect leren.

Louis Zeg, hoe laat is het? Ik moest om half drie op de markt zijn.

Emiel (Die automatisch naar zijn uurwerk wil kijken.)
Wat? Ik...Mijn uurwerk. Ik ben mijn uurwerk kwijt.

Jasmien Weet je niet waar je het gelaten hebt?

Emiel Waar ben ik ook allemaal geweest? Laat eens kijken.

Jasmien Misschien dat uw bandje is losgeschoten.

Emiel Ja, dat zou kunnen.

Marjan Heeft u het ergens afgedaan voor ..

Louis Voor naar het toilet te gaan. Ik doe dat ook altijd af als ik moet..

Emiel Ja, dat zou kunnen. Ik ga kijken in 't café in de Langestraat.
Verdomme, dat ook nog. (Af)

Jasmien Nu ziet het nog er nog slechter uit.

Marjan We moeten Louis zijn idee overwegen.
Dingen verkopen op de rommelmarkt.

Louis Ja, en liefst dure spullen. Maar kijk eens wat er hier nu in mijn zak zit.
(Hij haalt er het uurwerk uit.) Marj./Jasm LOUIS! (BO)

3

(Jasmien zit facturen na te kijken.)

- Brit (Op) Ik kan dat rotvuur niet aan de praat krijgen.
- Jasmien Misschien is de mazout op. Die verdomde rekeningen, we komen er niet, Brit. Een brief van de deurwaarder. Ze komen volgende week alles opschrijven, de hele inboedel om openbaar te verkopen als we de huur niet betaald hebben.
- Brit O ja, dat ook nog. Jasmien, dit kan toch niet langer zo. Wij moeten hier dag in dag uit zorgen dat er eten op tafel komt. Jij werkt je verrot als jobstudente in dat grootwarenhuis. Ik ga in mijn vrije tijd werken bij Els, de kapster om mijn lesgeld te kunnen betalen. We kunnen de eindjes moeilijk aan elkaar knopen. Jij bent net achttien en ik zestien. De huisbaas zit ons op de hielen, eten kopen, busgeld, medicamenten voor moeder, schoolgeld voor Hanne en vader die nu al twee jaar vertrokken is en niets van zich laat horen. VERDOMME!
- Jasmien Brit, we kunnen er niet blijven over zagen, we moeten er door. Dit is een moeilijk periode, maar als jij afgestudeerd bent, zal het toch beter gaan.
- Brit En stel dat jij iemand ontmoet en het huis uitgaat, wat moet er dan van Hanne en mij geworden?
- Jasmien (Knuffelt Brit) Zotte triene, denk je nu echt dat ik mijn zusjes in de steek zou laten?
- Brit (Die het even moeilijk krijgt) Ik ben zo bang Jasmien. Ik heb weer liggen piekeren en rekenen. Ik moet je iets zeggen...Ik heb gelogen...Ik moet niet meer gaan werken bij Els. Het zijn moeilijke tijden zegt ze. Ze kan mij niet meer betalen.
- Jasmien We komen er wel uit. Het OCMW is er ook nog.
- Brit Zolang jij op de loonlijst staat, is er een inkomen, zeggen ze.
- Jasmien We zoeken wel iets anders.
- Brit Jasmien, er moet hier zo veel gebeuren. Bekijk dit krot. De huisbaas wil er niets aan doen zolang de huur niet betaald is. De winter staat voor de deur en als we de verwarming niet betalen, sluiten ze ons af.

- Jasmien Zouden ze ons hierboven vergeten zijn? Soms, voor ik in slaap val ...dan bid ik.
- Brit Jij? Bidden ?
- Jasmien Ik zeg niet van die ellenlange gebeden op, het helpt soms om tot rust te komen. Ik weet dat het je verbaast, maar er moet toch iets of iemand zijn die ons helpt.
- Brit Je gelooft toch niet in mirakels?
- Jasmien Misschien moeten we blijven hopen.
- Brit Hopen zei je? Phh. Als ik die Emiel tegenkom sta ik niet voor me zelf in.
- Jasmien Je gaat geen stommiteiten doen hoor je?
- Brit (In een plotse uitbarsting) O JA, LATEN WE MAAR OVER ONS HEEN LOPEN ALS EEN DWEIL....
Hij heeft dus die deurwaarder op ons afgestuurd.
NU IS DE MAAT VOL. IK GA HEM EENS GOED MIJN GEDACHT ZEGGEN!
(Ze wil weg, maar Jasmien houdt haar tegen.)
- Jasmien Ik heb gezegd je kalm te houden. Ben jij doof of zo?
- Brit LAAT ME LOS!
- Jasmien Stel je niet aan. Je maakt het nog erger. Je bent net een klein kind.
- Brit IK DURF HET TENMINSTE ZEGGEN! EN NU UIT DE WEG!
- Jasmien Je hebt weer één van je kuren. (Ze slaat Brit in het gezicht.)
- Brit WAT? JE SLAAT ME? (Ze heft haar arm op om Jasmien te slaan maar die neemt haar bij de polsen. Plots blijft ze die vasthouden en ziet de verwondingen.)
- JASMIEN Wat is dat? (Brit tracht zich los te rukken, maar Jasmien is sterker en dwingt Brit in de zetel. Daar stroopt ze de mouwen op van Brit.)
Heb jij je gesneden?
- Brit Ja, tijdens het aardappelschillen.
- Jasmien In alle twee de polsen? Denk je dat ik achterlijk ben?
Waarom?
- Brit Waarom, vraagt ze. Dat ware misschien de beste oplossing geweest.
Vluchten uit de miserie.

- Jasmien Vluchten is laf. Ik dacht altijd dat jij de sterkste was van ons allemaal. Nu weet ik dat jij enkel een grote mond kunt opzetten en alleen met jezelf bezig bent.
- Brit **IK KAN DIE VERDOMDE ARMOE NIET MEER AAN JASMIEN!**
(Ze slaat huilend de armen rond Jasmien die haar haren streelt. Haar lichaam schokt van het snikken.)
Ik zag het plots niet meer zitten. Sorry.
- Jasmien Vele van ons zitten in dezelfde situatie. Het is niet eerlijk.
(Er komt zachte muziek opzetten)
Ik zie elke dag die verborgen armoede bij de mensen rondom ons. Ze verbergen hun ellende omdat ze hun trots willen bewaren. Ze dragen kleren die ze hersteld hebben en kopen goedkope spullen die ze links en rechts kunnen vinden. Ik ken ze, ik zie die groeven in hun aangezicht, ze schuiven schuw voorbij maar ik zie ook die blikken in hun ogen, hun hoop, hun wanhoop, hun verdriet. Ze praten luid en vlug, ze willen er bij horen, ze willen niet aan de kant blijven staan. Ze kijken verwonderd naar die anderen, die het beter hebben en toch roepen en klagen.
Het zijn vaak gevallen engelen, eens was het anders, maar het leven heeft hen genekt. En toch staan ze weer op, ploeteren verder en hopen, hopen op die dag die eens verlossing brengt...Ze zijn er nog erger aan toe dan wij, Brit...En jij? Waar is jouw fierheid, jouw vechtlust om te overleven? Wil je opgeven? Keer je ons de rug toe? Moeder? Hanne?..Mij?...
(Langzaam verdwijnt de muziek)
- Brit Nee Jasmien, je hebt gelijk, ik zal een vuist maken, niet om te slaan, maar om te overleven.
(Ze rijpt Jasmien in de hand.)
Hoe zou ik jullie ooit pijn kunnen doen?
- Jasmien Gij zot konijn. En nu ga je wat kalmeren. Straks komen ze terug van de rommelmarkt. Ik wil niet dat ze je zo zien. Je ziet er tachtig jaar uit.
- Brit Op je gemak he. Je zou beter iets doen aan die kwabben onder je kin.
- Jasmien **WAT?** (Die plots een kussen grijpt en er begint mee te slaan.)
Jij afgelikte trezebees.
- Brit (Die tot de tegenaanval overgaat) Dat is te veel.
(Het wordt een vrolijk kussengevecht. Ze zitten elkaar gillend achterna. Dan komen Marjan, Irina, Hanne en Louis op. Ze hebben zakken en dozen mee van de rommelmarkt.)
- Hanne Hola, kussengevecht? Kom Irina, we doen mee.
(Ze mengen zich gillend in het gevecht. Dan vallen ze uitgeput in de sofa of op de grond.)

- Marjan Stop er nu maar mee.
Jasmien Hoe was het op de voddenmarkt?
- Louis Voddenmarkt? Een beetje respect alstublieft voor een zakenman.
- Brit Zakkenman zeker.
- Marjan Nee, Louis heeft gelijk. Het ging heel goed.
- Hanne En wij hebben speelgoed verkocht aan de kinderen.
- Irina Veel mensen doen dat weg als hun kinderen groot zijn.
Ze gooien het zomaar in het containerpark.
- Brit O nee. Daar zijn jullie dus ook geweest? Je hebt toch niet
zitten krabben in die containers?
- Jasmien Dan zouden ze vlug worden weggejaagd door de opzichters.
- Hanne Vandaar dat we aan de ingang stonden en de auto's tegenhielden.
- Louis En aan de ingang van de kringwinkels hebben we ook veel spullen
gekregen.
- Jasmien Zijn jullie niet beschaamd? Je hebt geluk dat ze de politie
niet gebeld hebben. En moeder, heb jij daar ook aan mee gedaan?
- Marjan Maar nee. Ik weet niet eens van waar die dingen komen.
En jij toch ook niet?
- Jasmien Nee, maar nu valt mijn euro.
- Hanne We zijn gaan bellen bij de mensen of ze geen oude spullen hebben
die ze kwijt willen.
- Jasmien Dat is al beter.
- Louis Willen jullie niet weten hoeveel we hebben opgehaald?
- Brit 't Zal wat zijn.
- Marjan Oh, maar Louis is een goede verkoper. Hij kan de mensen zo ver
krijgen dat ze tien keer meer betalen dan de eigenlijke prijs.
- Brit Allez gij. Hoe zou dat nu komen?
- Louis Ik zei het al. Omdat ik een goeie manager ben. (Hij spreekt
het woord "manager" uit zoals het geschreven staat.)

- Brit (Verbeterd hem) Manager. Hij kan het nog niet uitspreken.
- Irina Kijk eens hier. (Ze haalt een zakje boven en haalt er het geld uit. Vijfenvijftig euro.)
- Brit Proficiat. Daar gaan we ver mee komen.
- Marjan Er is nog iets anders. Op zo een rommelmarkt kom je met veel mensen in contact. Zelfs welgestelde burgers vinden dat plezant. Het is voor die mensen een dagje uit.
- Jasmien En hebben die veel gekocht?
- Marjan Niet alleen dat.
- Louis Er was daar een madam die op zoek was naar iemand om te komen kuisen.
- Marjan Moet je dat nu al verklappen. Ik vertel de rest.
- Hanne En ons moeder heeft zich aangeboden.
- Brit Hoe ga jij dat doen? Je bent niet al te best, laat staan dat je met emmers begint te sleuren.
- Marjan Wie zegt dat ik dat ga doen?
- Brit Wie dan wel?
- Louis Jij.
- Brit IK?
- Marjan Louis, je spreekt weer voor je beurt. Laat mij dat uitleggen.
- Brit Er valt hier helemaal niets uit te leggen. En mijn school dan? Ik kuisvrouw? Van me leven niet. Moet ik gaan schrobben en kuisen bij zo een chie chie madam? We leven niet meer in negentienhonderd hé zeg. En mijn studies dan?
- Marjan Louis is je weer aan het plagen. Geloof dat toch allemaal niet. Jasmien, was jij niet geïnteresseerd om gitaar te spelen met een groepje?
- Brit Ja natuurlijk maar wat heeft dat nu te maken met..
- Louis Wel, ik zal het u uitleggen.
- Marjan LOUIS!
- Hanne Hij kan het niet laten .

- Jasmien Wat niet laten?
Marjan Luister, die mevrouw haar zoon had een bandje en ze traden regelmatig op. Ze verdienden daar wat mee, al deden ze het vooral om de leute. Helaas is dat uit mekaar gevallen. En ze wil die gitaar weg doen. Ze ligt nu al maanden op de zolder. Ze heeft haar zoon opgebeld om ze naar de rommelmarkt te brengen om ze te verkopen
- Louis Natuurlijk hebben wij gezegd om ze te brengen en...
- Marjan Ja, en om ze te stemmen.
- Louis (Gaat even weg en komt triomfantelijk terug met gitaar. Het mag eigenlijk ook een ander instrument zijn. Het hangt ervan af of Jasmien kan spelen. Zingen kan ook als het een begeleidingsinstrument is. Zo niet, dan kan het ook gewoon instrumentaal.)
TA TA TA (Geeft ze aan Jasmien)
- Jasmien Je gaat ze toch niet verkopen op de rommelmarkt?
- Marjan Nee, dat is nu de verrassing. Ze is voor je verjaardag.
- Jasmien NEE! (Knuffelt Marjan. Irina en Hanne)
- Louis Zeg, en ik dan?
- Jasmien Moet dat echt? Kom hier, gij grote beer. (Knuffelt Louis)
(Jasmien neemt het instrument en speelt. Het mag een mooie, zachte melodie zijn. Als Jasmien kan zingen, begeleidt ze zichzelf. Zo niet, dan speelt ze gewoon of het is een opgenomen versie. Als het een zelfgemaakte tekst is, stellen wij voor dat het gaat over hun lot en de zoektocht naar geluk. Als het lied uit is, wordt het licht milder om dan langzaam uit te doven.)
-

4

(Aan de zijkant van het podium staat een afvalcontainer. Er brandt enkel een grote spot zodat de rest niet te zien is.
Er speelt zachte muziek. Het is avond of nacht.
Dan komen Jasmien, Hanne en Irina op. Vooral Hanne en Irina kijken schichtig om zich heen.)

- Jasmien Hanne, jullie kijken rond of er niemand komt
- Hanne Ik vind het wel spannend.
- Irina Ik ben toch een beetje bang. Wat doen we als we betrappt worden?
- Jasmina Ssst. Dan lopen we zo hard als we kunnen in verscheidene richtingen weg.
- Irina Mogen Hanne en ik dan niet samen blijven?
- Jasmina Ja, maar nu gaan we even kijken wat hier zo al in ligt.
(Ze haalt een zak boven)
Wat zou hier inzitten?
- Hanne Mag ik hem open maken?
- Jasmina Ja maar snel. We hebben niet veel tijd. We zullen de rest thuis wel zien.
- Hanne (Die de zak open maakt terwijl Jasmien verder in de container scharrelt.)
Kijk eens, dingen die nog verpakt zijn. Vleesgerechten. Hmm
Dat zal smaken zeg.
- Jasmien Elke dag worden er in de scholen, fabrieken en hospitalen tonnen goed eten weggegooid.
- Hanne En wij moeten het doen met wat brood en die eeuwige confituur.
- Irina Waarom gooien ze die goede dingen weg? Er zijn zo veel mensen die honger hebben en hier vind je dat lekker eten in een container.
- Jasmien Naar het schijnt komt hier elke dag een camion met nieuwe voorraad. voer en zo moeten hun waren die niet verkocht worden in de afvalbakken verdwijnen. En wat is dit?
(Haalt een nieuwe lading boven)
- Hanne WAUW! Yoghurt en hele pakken koeken.

- Jasmien Hanne, hou je stil. Straks krijgen we de een of andere bewaker op ons dak. Hier, brood en als ik naar de datum kijk van die dingen zijn die nog niet zo ver over datum.
- Irina Gauw, in de zak.
- Jasmien Stil. Ik hoorde iets. (Ze staan doodstil)
- Irina Ha daar, een kat.
- Hanne Ze is ook op zoek naar lekkere dingen.
- Jasmien Dan zal ze hier wel haar maag kunnen vullen.
- Irina We hebben al wat in de zak steken he.
- Hanne We moeten dit meer doen. We kunnen een week vreten.
- Jasmien Ja, ik denk dat we nu wel een goeie lading eten hebben. Hier, nog wat. Fruit dat er nog goed uitziet. (Plots is er gerucht.)
- Hanne Hoor....Het is er weer. Nu is het geen kat.
- Jasmien (Fluistert) Stil. Kom. Hier in die struiken. Bukken. (Ze schuilen gehurkt. Plots staat er iemand. De man kijkt rond. Het is Bert, de nachtwaker van het bedrijf. Hij schijnt met een zaklamp maar ziet niemand.)
- Bert Hallo..is hier iemand?...Is hier iemand?.. (Hij gaat weg. Ze komen weer te voorschijn.)
- Hanne Amai, nu dacht ik dat we er aan waren.
- Irina Je moest mijn hart eens voelen zeg.
- Jasmien Kom, we moeten hier weg. (Ze maken aanstalten om te vertrekken, maar Bert staat plots voor hen. Ze schrikken.)
- Bert Hola, wie we hier hebben. Ge weet toch dat dat verboden is. Vuile schooiers. Steek dat terug.
- Jasmien Excuseer maar we hebben niets te eten en hier wordt het toch weg..
- Bert Ga dan werken, maar ja, daar zijn jullie te lui voor natuurlijk.
- Jasmien We vinden geen werk.

- Bert Dikke zever, als je wil, dan vind je altijd werk. EN STEEK DAT TERUG ZEG IK!
- Hanne Maar laat ons dat toch houden.
- Bert Zeg, hoor jij niet goed? Weet je wat dat is met jullie soort? Ik sta van 's morgens vroeg tot 's avonds laat te zwoegen terwijl jullie in uw nest liggen en geen poot uitsteken. Nee, de werkende mens nog een beetje komen lastig vallen en komen uitlachen.
- Jasmien Maar nee, we komen alleen wat eten zoeken. Is dat nu zo erg? We misdoen daar niets mee.
- Hanne Wat kan u dat schelen dat we hier dingen meenemen die gij toch weg gooit?
- Bert Moet ik mij soms verantwoorden tegenover een paar leeglopers? Dit is diefstal en als ge niet maakt dat ge die zak hier terug inkapt, bel ik de flikken. Ge kunt het daar uitleggen.
(Hanne die de zak vast heeft wil weglopen, maar Bert weet haar bij haar nek te pakken.)
HIER GIJ EN GEEF DIE ZAK HIER!
- Irina LOPEN HANNE. (Ze schopt tegen het been van Bert die zijn greep op Hanne moet lossen. Hanne vlucht met de zak. Bert slaakt een kreet Hij neemt een steen en gooit haar dit achterna. Irina slaakt een kreet van pijn, maar kan dank zij Jasmien ontkomen.)
- Bert EN NEEM DAT VREEMD GESPUIS MAAR MEE JA!
KRAPUL! (Hij wrijft aan zijn kuit. Dan neemt hij zijn gsm en belt.) Wacht maar armoezaaiers. Ze wroeten in de vuiligheid en stinken als ratten. Ze moesten ze weer in de gaskamers steken. Dan waren wij er direct van af. Of nee, ik heb een beter idee. (Hij zet zijn gsm af en haalt een fles bleekwater.)
Hier, bleekwater. Ze zullen het geen tweede keer proberen. (Hij giet de inhoud in de container.)
He, he, ik zou hun gezicht eens willen zien als ze hier van eten. Eigenlijk zouden ze al die zwartzakken in een badkuip met bleekwater moeten steken. Ze zouden er mooi wit uitkomen. (Hij lacht zich te pletter terwijl er spanningsmuziek komt.)
-

5

(We zijn weer in de woonkamer. Kaat van het OCMW zit aan tafel met Marjan, Jasmien en Brit)

Kaat Kijk, Ik kan niet anders dan jullie een sociale huurwoning aan te bieden. Dat zal natuurlijk moeten gebeuren mits budget begeleiding. Er zijn sociale centra die zorgen voor armoedebestrijding... Welzijnszorg kent al deze organisaties.

Brit Dus wij moeten naar een instelling.

Kaat Zo zou ik het niet willen noemen. Jullie worden er zeer goed opgevangen.

Brit Opgevangen? 't Lijkt wel een centrum voor criminelen.

Jasmien Brit, hou je wat in? ja. Mevrouw doet haar best.

Kaat Zeg maar Kaat hoor. Als jullie natuurlijk niet willen mee werken, dan zal de verhuurder van dit huis jullie op straat zetten.

Brit 't Was toch huis dat je zei?

Marjan Maar kan hij dat zo maar? We leven zoals jij dat zegt onder de armoedegrens.

Kaat Hij kan dat zeker. Tenslotte heeft de eigenaar het recht de woning te verhuren als hij kan aantonen dat achterstallige huur niet betaald wordt en hij kan bewijzen dat u zijn huis niet degelijk onderhoudt.

Brit Maar hij doet hier niets aan. Hij laat alles verloederen en verhuurt zelfs kleine kamertjes aan asielzoekers die op matrassen slapen. En zelfs voor een matras moeten die mensen betalen. Het zijn toch geen beesten?
In plaats van een kast moeten ze alles in kartonnen dozen stoppen en bij gebrek aan stoelen zitten ze op de grond te eten. Het lekt er op vier plaatsen

Kaat Dat kan nu allemaal wel zijn, maar hij heeft de financiële middelen om een advocaat onder de arm te nemen en zich in te dekken. Dat hebben jullie helaas niet.

Jasmien Het is altijd hetzelfde liedje. Als je geld hebt, dan kan je iedereen omkopen, maar sukkelaars zoals wij die niets hebben, die kunnen alleen maar toekijken en zwijgen.

Marjan Maar kunnen jullie daar dan niets aan doen?

- Kaat Wij blijven proberen om dit soort van praktijken tegen te gaan
Wij hebben ook advocaten die voor u opkomen, maar in dit geval
vrees ik dat er niet veel aan te doen is. Hij heeft de wet aan zijn kant.
- Brit De wet. De wetten zijn gemaakt voor de rijken.
- Kaat Ik zal doen wat ik kan, echt.
- Marjan Ik geloof u. Bedankt voor uw hulp.
- Kaat Ik neem contact op met de sociale huisvestingsmaatschappij.
Zodra er iets vrij komt, hoort u van mij.
- Louis (Op met een fietswiel en een tuinkabouter)
Kijk eens wat ik hier heb.
- Brit Een fietswiel en een tuinkabouter. En dan?
- Louis Voor de rommelmarkt natuurlijk. Ha, dag madam, moet ge iets
kopen. Kijk, ge moogt dat hebben om in uwe hof te zetten
Voor een goedkoop prijsken. Laat ons zeggen..
- Marjan Louis, dat is Kaat van het OCMW.
- Kaat Ha hallo. Ik ben Louis en ik sta...
- Jasmien Op de rommelmarkt, ja. Kom Kaat, ik zal je buiten laten.
Die vent maakt iedereen zot. (Af met Kaat)
- Louis Ik heb thuis nog van die dingen.
- Brit Louis, het is nu de moment niet.
- Louis Toch, wel want de rommelmarkt gaat beginnen.
We moeten vertrekken. Waar zijn Irina en Hanne?
- Marjan Boven. Ik ga ze halen.
- Brit Moet dat nu?
- Marjan Het zal mijn zinnen verzetten. (Af)
- Louis Ik heb hier nog iets anders ook. Kijk eens
(Haalt een toeter boven en blaast erop. Op dit ogenblik komen
Marjan, Irina en Hanne op. Ze zien de toeter en zijn al enthousiast.)
- Brit O NEE!
- Hanne Oooch, een toeter.

- Louis Dat is om de klanten te lokken. Tof, hé.
- Hanne Mag ik eens? (ze blaast op de toeter)
- Brit ALSTUBLIEFT STOP DAAR MEE OF GA ER
MEE BUITEN!
- Jasmien (Op) Wat is dat hier voor lawaai?
- Brit Daar zie, de slimmen heeft weer een fantastisch idee.
- Louis Ha ge weet het. Hier gaan de mensen op afkomen.
- Irina Mag ik ook eens?
- Brit NEE!
- Marjan Kom, we zijn weg. Brit kan er niet tegen.
- Jasmien Zo een zotte bende.
- Marjan Dat is één van de plezante dingen die wij nog hebben.
Laat ze maar. Kom. (Af met Louis, Hanne en Irina. Als ze weg zijn
horen we nog hoe ze op de toeter blazen.)
- Brit Eindelijk, daar zijn we van af.
- Jasmien Och, als ze zich maar wat amuseren. Het is hier al zo triestig.
- Brit Denk je dat we hier weg moeten?
- Jasmien Je hebt het gehoord. Misschien zullen wij het in een sociaal
opvangcentrum toch beter hebben.
- Brit Ik wordt niet graag opgesloten in een appartement met allemaal
marginalen en bedelaars. Alhoewel dit een krot is, heb je hier nog je
vrijheid om te doen en te laten wat je wil. Daar moet je je schikken
naar de regels van het huis.
- Jasmien Zo ver zijn we nog niet.
- Brit Ha nee? Heb je weer gebeden voor een mirakel? Jouw God laat
ons toch maar mooi in de steek, me dunkt.
- Jasmien Dat heeft er niets mee te maken. ik vind bij het bidden, troost en sterkte
als ik me ellendig voel
- Brit Dat jij niet naar het klooster gegaan bent.

- Jasmien Ach mens, stop er eens mee. Er komt wel een oplossing. Deze toestand zal ophouden. Ik weet het zeker
- Brit Je spreekt in raadsels. Heeft je God je iets beloofd?
- Jasmien Ja ja spot maar. Ik ..stop met school.
- Brit Wat? En je studies? Je ging voor verpleegster. En het is je laatste jaar.
- Jasmien Je weet dat we het niet meer kunnen betalen. De directie pikt het niet langer. En nog iets. Ik ben achttien en kan op eigen benen staan. Ik ben dus naar de VDAB geweest.
- Brit Voor werk? Goe zot. En waarom zei je dat niet als Kaat hier was?
- Jasmien Dat moet nog niemand weten, dat is privé. Ik wou het nog niet zeggen. Ik moet eerst zeker weten dat ik aanvaard word.
- Brit En wat voor job gaat dat zijn? Op een bureau zitten? Of de vloer kuisen?
- Jasmien Al moet ik aan de wegen werken. Ik wil hier iets aan doen. En lach me niet uit. Tenslotte doe ik het voor ons allemaal om uit de shit te geraken.
- Brit Zus, zusje toch. Kom hier. (Knuffel) Sorry, ik zal nooit meer lachen met je goede God.
- Jasmien Je bent weer bezig.
- Brit O maar ik kon het niet laten Sla me, sla me.
- Jasmien Zotte doos.
- Brit Je durft niet. Hier zie. (Geeft haar een duw zodat ze achterover in de zetel valt.)
- Jasmien DAT IS TE VEEL! (Ze vallen vechtend in de zetel. Plots wordt er op de deur gebonsd.)
- Brit Hoor, de Heer heeft je gebed verhoord. De Heilige Antonius staat voor de deur.
- Jasmien (Schopt haar terwijl ze naar de deur gaat) Antichrist. De duivel zal je nog halen..
- Brit Duvel? Hmm, lekker bier. (Ze maakt gekke bewegingen en danst)
- Jasmien (Op met Ana. Zij is van vreemde afkomst)
Het is Ana.

- Brit Hey Ana, kom je Irina ophalen? Ze zijn naar de rommelmarkt.
- Ana Misschien maar best.
- Brit Wat scheelt er ? Voel je je niet goed?
- Jasmien Ga zitten, Ana, en vertel het eens
- Ana Het is.....
- Brit Gaat het over Irina en Hanne? Wat hebben ze nu weer
Uitgespookt, die twee?
- Jasmien Ik haal eerst wat koffie.(Af)
- Ana Dank je.
- Brit Ze amuseren zich, hoor, op de rommelmarkt. Gisteren kwamen ze
naar huis met een levensgrote beer.
Die hebben ze natuurlijk voor zichzelf gehouden.
- Ana Irina heeft het mij verteld.
- Brit Wacht, ik ga hem halen. (Ze gaat weg . Irina kijkt
stil om zich heen.)
- Jasmien (Op met koffie.) Hier zie. Lekkere koffie, net gemaakt.
Gewoonlijk staat hij de ganse dag in de thermos.
- Ana Ik ken dat . Dat is bij ons ook. Irina drinkt dat ook graag.
Ik zou liever hebben dat ze wat anders dronk, maar er is niets
anders. Gisteren heb ik soep gemaakt. Heeft ze daar van gesmuld.
- Jasmien Dat is nog iets dat arme mensen kunnen maken. Met wat groenten
is dat nog te doen.
- Irina En stamp of hoetse heu.. pot, hoe noemen jullie dat ook weer?
- Jadmien Hutsepot. Dat is nog een idee. Kom dat eens eten, dan maken
we dat klaar.
- Irina Dat is lief, maar...
- Jasmien Niets te maren, komen zeg ik. Jey, hutsepot, ik kijk er al naar uit.
- Ana Dat zal helaas niet gaan.
- Jasmien En waarom niet? Irina zal blij zijn.

- Ana Irina...(Ze krijgt het moeilijk.)
- Jasmien Ana, wat is er toch met Irina? Is ze ziek?
(Ze legt haar arm om Ana. Zo blijven ze even zitten.)
- Brit (Op met grote beer) TA TA TAAA!..HEY? Heb ik iets gemist?
- Jasmien Ik stel net voor aan Ana om zaterdag hutsepot te komen eten.
- Brit Maar dat is fantastisch, Ana .
- Jasmien Ze zegt dat het niet zal gaan.
- Brit En waarom niet ? Je hebt toch niets in de weg?
- Ana We ..we zullen hier niet meer zijn.
- Brit Wablief?
- Ana Je weet dat we al zo lang proberen om hier te kunnen blijven. Nu komt het bericht dat we uitgeprocedeerd zijn. De termijn is verstreken en we moeten terug.
- Jasmien Jullie worden zomaar het land uitgezet?
- Ana Ze hadden ons nochtans gezegd dat we zeker mochten blijven.
- Brit En nu plots niet meer?
- Ana Het is de wet, zeggen ze. We hebben geen keuze. Ik vind het zo vreselijk voor Irina.
- Jasmien En Hanne. Ik mag er niet aan denken hoe ze gaat reageren.
- Ana Zeg het haar nog niet. Laat ze nog even genieten van hun avonturen, van hun spelen en hun (krijgt het nu moeilijk) lachen ..
- Jasmien Is daar nu niets meer aan te doen?
- Brit Natuurlijk is daar iets aan te doen. We gaan protesteren verdomme, betogen, en een petitielijst laten tekenen. Iedereen hier moet mee doen.
- Jasmien Brit, zo werkt dat niet. Je mag nog zo veel handtekeningen verzamelen, het zal niet helpen.
- Ana Dat is heel lief Brit,maar Jasmien heeft gelijk. Ze passen gewoon de wet toe. Ze luisteren niet naar ons. We hebben geen stem, geen rechten.
- Brit Maar jullie zijn hier al zo lang. Jullie spreken Nederlands, Irina gaat hier naar school, heeft haar vriendjes.

- Jasmien Maar jullie horen hier thuis.
- Ana We zijn staatloos, zonder rechten, zonder stem, zonder toekomst. Wat hebben wij ginder nog te zoeken? Mijn ouders zijn er niet meer en mijn man werd opgepakt in een betoging. Als wij teruggaan, wordt hij onmiddellijk opgesloten. Daarom zijn wij gevlucht naar hier. Hele dorpen werden platgelegd en geplunderd. Wij wilden vrij zijn, maar moesten er een zware tol voor betalen.
- Jasmien Maar alles is daar nu toch opgelost?
- Ana Als we er aankomen is er niets voor ons. We zullen ook daar afhankelijk van de situatie, op zoek moeten gaan naar een woning en werk en ook daar leven op straat. En wat met Irina?
- Jasmien En Hanne. Ik durf het haar niet te zeggen.
- Brit En toch moeten wij iets doen,
- Jasmien Misschien toch een petitie indienen.
- Brit Reken maar. We slaan de handen in elkaar. Aan elk huis zullen wij aankloppen, iedereen optrommelen, de pers inlichten en de politiciërs wijzen op hun menselijke gevoelens. We zullen winnen.
- Jasmien Of strijdend ten onder gaan.
(ze slaan de handen in elkaar en omhelzen Ana. Terwijl het licht langzaam dooft, horen wij reeds kreten en slogans van een betoging.)
-

6

(Jasmien zit verslagen rond de tafel of in de zetel.

Er speelt zachte muziek. Marjan kijkt door het raam. Gejoel van de betoging.)

Marjan Wat een miezerig weer. Die regen houdt maar niet op, zo druilerig.

Jasmien Oude wijvenregen.

Marjan Wat?

Jasmien Dat zeggen ze als het zo zachtjes regent.

Marjan Het past bij deze dag. Het heeft zo iets treurigs over zich.

Jasmien En donker zoals bij ons....Wat een geroep.

Marjan Brit heeft toch wel wat volk bij elkaar gekregen.

Jasmien Maar of het zal helpen..Er is politie bij. Daar kunnen ze niets tegen doen. Binnen een uur zitten ze op het vliegtuig (of op de trein) Hoe is ze nu?

Marjan Toen ze het nieuws vernam, wou ze niet meer uit haar kamer komen. Eerst deed ze de deur op slot. Ze wou niemand meer zien, zei ze.

Jasmien Toen we haar zo ver hadden gekregen zei ze geen woord meer. Ze zat in de zetel en keek gewoon voor zich uit. Ik zal straks nog eens gaan kijken of ze niet wil eten.

Marjan Ze zal niet willen.

Jasmien Straks komen ze afscheid nemen. Ze zal dan toch wel komen?

Marjan Ik ben er niet zo zeker van.(Kijkt weer door het raam. Het gejoel van de betoging verminderd en valt stil.) Ik denk dat Louis en Brit daar zijn.

Jasmien Ik ga Hanne halen.

Marjan Als ze wil meekomen.

Jasmien Ik hoop het. (Af. Brit en Louis op. Ze komen net van de betoging en zien er niet al te proper uit. Ze lijken nat van in de regen te

lopen. Vooral Louis is doornat. Hij heeft een bord mee met de tekst “ Irina moet blijven”).)

- Louis Dat is nogal een betoging he zeg. Goh. Zo een succes.
En de mensen bleven maar roepen (geeft even een demonstratie)
“LAAT ZE HIER! LAAT ZE HIER”
- Marjan Niet zo luid en je had dat beter op je bord geschreven.
- Louis Waarom?
- Marjan “Blijven is met lange ij en niet met “e” “i”.
- Louis Als ’t zo nauw steekt.
- Marjan Het zal allemaal niet veel uitmaken, vrees ik.
- Louis Allez Marjan, zoveel volk. Die Kaat zal nogal schrik hebben.
Wedden dat ze Ana niet laten vertrekken?
- Marjan En gij gelooft dat?
- Brit We hebben tenminste laten zien dat we ons niet laten
intimideren.
- Marjan En als ze jullie oppakken?
- Louis Ha, ha, oppakken zegt ze. Met al die mensen zullen ze geen vinger
naar ons durven uitsteken.
- Marjan Je kan niets doen tegen de politie.
- Louis Ik zal die flikken eens goed mijn gedacht zeggen zie. Ik sla mijn
bord op hun kepie als ze mij iets doen.
- Brit Misschien moeten wij nu gewoon afwachten. Ze maken
proces verbaal op.
- Lowie Als ze kunnen schrijven zeker. Kent ge die mop van die flik die
zijn examen kwam doen?
- Marjan Alstublieft Louis, nu niet.
- Louis Wacht, hoe was dat nu ook weer. Ha ja..
- Brit Louis, stop!
- Louis Allez, nu ben ik het weer kwijt.
- Marjan (Weer aan her raam.) Ana komt eraan met Irina.

- Brit (Idem) Er is een begeleidster bij en een agent.
- (Dan wordt er op de deur gebonsd. Marjan doet open en Ana en Irina komen binnen. Kaat komt op met agent.)
- Ana Oef, ik ben blij dat ik binnen ben.
- Louis He, agent, kent gij die mop van die flik die....
- Marjan LOUIS!
- Agent Bent u familie, meneer?
- Louis Familie, jongen toch, ik woon hier bijna.
- Agent Mag ik u dan vriendelijk verzoeken om het huis te verlaten tot dit achter de rug is? Het zal niet lang duren. Trouwens, ik herken u wel hoor.
- Louis Allez, wie ben ik dan? Ben ik een dier? Een...
- Agent Was jij niet die kerel die daar stond te brullen ?
Die daar met zijn bord naar een agent stond te zwaaien.
- Louis Hij heeft mij uitgedaagd.
- Agent Nog een geluk dat mijn collega zich op tijd kon bukken of hij kreeg het bord op zijn hoofd.
- Louis Hij kwam naar mij met zijn matrak.
- Agent Die hebt gij hem afgepakt.
- Louis Hij moet wat rapper zijn om mij te krijgen, hoor. Kunnen ze bij de politie niet harder lopen?
(geeft triomfantelijk matrak terug)
- Agent Kom even mee buiten, dan maak ik proces- verbaal op.
- Louis Kunt gij al tussen de lijntjes schrijven? Ha ha. (Plooit van het lachen met zijn eigen mop.)
- Marjan Louis, doe wat die mens vraagt en ga mee buiten.
- Louis Allez, maar als er hier iets is, dan roept ge mij maar. Kom jongen, ik zal u onderweg die mop vertellen.
- Brit Ja ja, ga nu naar. (Louis af met agent)
- Ana Waar is Hanne?

- Marjan Ze sluit zich op in haar kamer. Jasmien is nu bij haar.
- Irina Ze wou met mij ook niet meer praten. Net of het was mijn schuld.
- Ana Irina heeft ook gehuild, maar wij konden er over praten..
- Kaat Mevrouw het is tijd. Het vliegtuig (of de trein) wacht niet.
- Ana Maar mijn dochtertje wil nog afscheid nemen van haar vriendinnetje.
- Kaat Dat duurt nogal eer ze beneden komt.
- Marjan Jasmien is nu bij haar. Ze kan het niet begrijpen en moeilijk verwerken.
- Kaat Allemaal goed en wel, maar ik moet ervoor zorgen dat u op tijd kunt vertrekken.
- Brit En die petitielijsten en al ons protest, daar wordt geen rekening mee gehouden? Zijn wij niet belangrijk genoeg misschien? O ja, wij hebben geen vriendjes in de politiek. Het zou anders niet waar geweest zijn.
- Kaat Juffrouw, ik heb daar niets mee te maken. Ik moet enkel mijn werk doen.
- Brit Uw werk doen, een cliché van hier tot in Brussel. IK HOOP DAT GE GOED SLAAPT VANNACHT!
- Marjan Het is nu goed. Hou ermee op.
- Brit Ha, ik moet er weer mee ophouden.
- Kaat Juffrouw, het enige dat nu telt is dat ik een opdracht heb die ik nu moet uitvoeren en mijn geduld raakt op.
KOMAAAN!
(Op dat ogenblik horen wij een verscheurende kreet van Hanne. Ze stormt op en neemt Irina vast.)
- Hanne (Huilend en schreeuwend) JIJ GAAT NIET WEG!
JIJ BLIJFT HIER BIJ MIJ!
- Jasmien (Op) Ik kon haar niet tegenhouden.
- Marjan HANNE, LAAT HAAR LOS!

- Kaat EN WEGWEZEN! (Wil Ana wegtrekken)
- Ana Ik laat mijn kind niet langer lijden. IK GA NIET!
- Kaat HET MOET! (Neemt Ana vast en sleurt haar weg)
- Ana LAAT ME LOS! (Ze schreeuwt en vecht terug)
- Brit ANA, LAAT U NIET DOEN!
(Ze wil tussenbeide komen, maar Jasmien houdt haar tegen.
Jasmien trekt haar terug)
SMEERLAPPEN! DIE KINDEREN HEBBEN NIETS
MISDAAN. VUILE STINKENDE VARKENS!
(Tijdens het tumult trekt Hanne Irina mee naar buiten)
- Kaat HIER BLIJVEN! (Maar de twee kinderen kunnen ontsnappen)
AGENT, HOU ZE TEGEN!
(Een agent zet de achtervolging in.)
En gij komt mee.
- Ana Ik vertrek niet zonder mijn dochttertje.
- Kaat Die vinden ze wel. Vooruit. (Wil haar naar buiten duwen)
- Brit Zeg denkt ge dat ge met beesten bezig zijt?
Laat haar verdomme gerust. (Wil Ana terug trekken. Er ontstaat
een gegil en gehuil waarbij het tot een handgemeen komt tussen
Brit en Kaat. Marjan en Jasmien trachten Brit te kalmeren.)
Dan komt de agent terug met Irina en Hanne.)
- Agent Voila, die twee zijn ook terug.
- Kaat Eindelijk, en nu maken dat we weg zijn.
(Gaat weg met Ana. De agent neemt Irina bij de hand maar
Hanne wil haar terug trekken.)
- Hanne NEE! (De agent duwt haar terug en gaat weg met Irina.
Hanne kijkt haar verslagen na.)
- Brit Jasmien, kom, wij gaan mee.
- Hanne Ik wil ook mee gaan.
- Jasmien Nee, Hanne, jij blijft hier. Moeder, hou haar in de gaten
- Hanne En ik zeg dat ik mee ga.
- Brit Je bent nog te jong om mee te gaan.
- Hanne IK HEB MEER RECHT OM HAAR NOG TE ZIEN DAN JIJ.

- Brit Je bent een lastpost. (Ze verdwijnen. Enkel Marjan blijft en kijkt bezorgd naar Hanne. Die blijft verwezen naar de deur kijken.)
- Marjan Hanne? (Maar Hanne gaat wezenloos in de sofa zitten en blijft voor zich uitstaren.)
- Hanne Het regent nog. De hemel huilt. Zou God ook verdriet hebben mama?
(Marjan komt bij haar zitten. Ze neemt Hanne bij zich.)
- Marjan Wil je niet gaan slapen?
- Hanne Ja, ik kom. Ga jij maar.
- Marjan Doe geen domme dingen, Hanne.
- Hanne Natuurlijk niet. (Af. Hanne luistert aan de deur. Dan gaat ze heel voorzichtig naar de deur en sluipt weg met de pop. Zachte muziek. Licht langzaam doven.)
-

7

(Een spot schijnt op de groencontainer.

Hanne zit uitgeput op de grond met de rug tegen de afvalbak.

Ze houdt haar pop Sofie tegen zich aangedrukt. Er speelt zachte muziek.)

- Hanne Kijk Sofie, dit was de container waar Irina en ik zo vaak eten uit haalden. We konden altijd ontsnappen als die vent ons achterna zat. Nu is alles hier donker en koud zonder haar...
Hoe zou het nu met haar zijn?
Zou ze nog veel aan ons denken? Ja he?..Ze zal ons ook wel missen.
Wat hebben wij niet allemaal uitgehaald. Ik hoop dat ze het daar goed heeft. Zou ze daar ook zo arm zijn en kou hebben zoals wij?..Wij zijn nu al twee dagen aan het dolen. Niemand weet waar we zijn. Als ik hier regelmatig voedsel vind, kan ons niets gebeuren.'s Nachts slapen wij daar in dat stalletje.
Het is er wel vuil, maar we zijn uit de regen.
Die jute aardappelzakken beschutten ons. Zouden ze ons missen?
Toch wil ik niet naar huis, ik wil niemand meer zien, ik wil alleen zijn, alleen met jou en sterven op deze plek. Dan is alles voorbij, geen kou meer, geen honger, geen pijn. (Emiel, de huisbaas, verschijnt. De muziek stopt.
Hanne staat angstig recht.)
- Emiel Wel wel, weer aan het stelen? Jullie hebben mijn horloge gestolen, daar ben ik nu achtergekomen. Ik kan ze nergens anders verloren hebben. Je vriend heeft ze, nietwaar? Het kan niet anders.
- Hanne Vraag het hem zelf.
- Emiel Waar woont hij? Waar ?
- Hanne Daar ergens.
- Emiel Daar ergens, waar is dat? ZEG HET OF IK NEEM JE POP AF.
- Hanne NEE! (Ze drukt de pop dicht tegen zich aan. Hij wil haar de pop afnemen , maar ze bijt in zijn hand.)
- Emiel
daar AAAAUW! KLEIN GESPUIS! (Hij neemt haar bij de arm en schudt ze elkaar.) Waar kan ik hem vinden?
- Hanne IK WEET VAN NIETS!
- Emiel Je weet het wel. Waar woont hij? WAAR?

- Hanne LAAT ME LOS!
- Emiel Vergeet het. Je brengt me naar hem. Vooruit .
(Ze schopt op zijn been.)
- Emiel Verdomde kleine feeks. (Hij neemt haar bij de hals en duwt haar voorover met het hoofd naar beneden.)
Ik laat je niet los tot je het zegt. VUILE SOORT. Zeg het of ik gooi je in die gracht. (Hanne zakt plots door de knieën.
Ze verzwakt en is als een vod in zijn handen. Hij laat haar los en ze zijgt neer op de grond. Ze verroert niet meer)
Verdomme.... (Hij kijkt schichtig rond en vlucht. Er klinkt zachte muziek.
Na een tijdje komt er toch beweging in het lichaam.)
- Hanne Ik..ik.. (Ze wil rechtstaan maar zakt terug op de grond en blijft even liggen.)
Ik ben zo, zo duizelig Sofie en ik beef zo. (Ze zit op de knieën. en raakt uitgeput en schijnt weg te draaien. De muziek verdwijnt.)
Ik heb het plots zo koud, Sofie, zo koud...Hij heeft me pijn gedaan. Iemand heeft me pijn gedaan. Ook van binnen. Ik wil dat het gedaan is, dat er een einde komt aan deze ellende...(Ze kruipt tot aan de rand van de scène en kijkt naar beneden. Ze gaat zitten)
Kijk, Sofie, hoe de maan in deze beek glinstert. Hoe mooi.
Het water nodigt uit om...Met een beetje moed is alles voorbij, alles.
Geen zwerftocht meer, geen boze mensen meer die me slaan.
Zouden we durven Sofie?
Je bent toch niet bang hé? (Ze kijkt roerloos naar "het water".)
Eén seconde maar, één tel en het is over...
(Dan verschijnt er een hel licht. Er komt een jonge vrouw op.
Ze is net gekleed als de pop Sofie, en heeft hetzelfde haar of doek op. De gelijkenis met het gezicht van de pop is ook treffend.
Sofie spreekt met een vriendelijke, zachte stem tot Hanne.)
- Sofie Hanne, Hanne.
- Hanne (Ze kijkt verbaasd rond en schrikt. Ze krabbelt recht.)
Sofie? Jij bent.. Nee nee dat... dat kan niet.
(Ze kijkt naar haar pop) Dit ben jij..Jij..
- Sofie Wees niet bang Hanne. Ik zal je wat vertellen.
Ik ben Sofie, je pop. Ik was toch altijd je speelkameraadje, je troost in bange dagen, je beste vriendinnetje.
Ik weet dat je verdriet hebt om Irina, je hebt honger en kou.
En binnenkort moet je uit je huis. Je denkt dat je zoals nu zult zwerven langs de straten en pleinen, bedelend om wat eten.
Je moet een keuze maken, Hanne. Als je in het water springt, dan ben je van alles af. Dan kan ik je een wereld schenken waar het altijd warm is en waar je nooit honger zult hebben. Ik kan je meenemen naar het land waar er altijd vrede is, waar de zon schijnt , het land waar je gelukkig zou zijn.
Maar je kan ook stoppen met jammeren en naar huis gaan.

Hanne Ik wil niet naar huis. Ik wil dat het water mij meeneemt naar je verre land. Neem me mee naar dat land van geluk. Help mij want ik kan het niet alleen. Geef me een duw alstublieft. Eén klein duwtje maar.

Sofie Maak geen verkeerde keuze. Het is de gemakkelijkste oplossing.

Hanne **IK WIL DAT ER EEN EINDE AAN KOMT! IK WIL NIET MEER ARM ZIJN. IK WIL GEEN HONGER EN KOU MEER LIJDEN.**
(Ze staat nu aan de rand en staat roerloos naar het water te kijken.)
 Ik wil dat ze me hier vinden. Dan zullen hun ogen open gaan.
 Van de huisbaas, van Kaat en al die anderen. **(Wil in het water springen)**
 En jij zult me niet tegenhouden.

Sofie WACHT! En je moeder dan? En Jasmien en Brit?

Hanne Je weet niet wat Brit tegen me zei.

Sofie Toch wel. Misschien kan je ook vechten en voor je rechten opkomen. Je schrijft wondermooie dingen. Schrijf over wat je nu beleeft en vertel de wereld van je armoede, je dromen, je gevecht tegen onrecht. Maak er een toneelstuk over Je hebt een grote taak Hanne. De wereld moet het verhaal kennen, het verhaal van Hanne en haar strijd tegen de armoede

Hanne Ik weet het niet. Vind je dat ik mooi schrijf?

Sofie Wat heb je verleden week geschreven? Weet je het nog?
 (Ze geeft een teken en we horen de stem van Hanne op band.
 Ze wordt eventueel begeleid door muziek die stopt na deze tekst.)

Kijk Sofie, daarboven drijven de wolken en hoog aan de hemel vliegt een vogel naar de zon. Ook al is die hemel voor hem onbereikbaar, toch vliegt hij hoger en hoger. Hij weet, boven de wolken wacht opnieuw de zon, het verborgen paradijs. Hij kijkt naar beneden en ziet de mensen als kleine dwergen en hij is gelukkig want hij heeft de hoogste bergen gezien, de mooiste steden en de glinsterende rivieren. De mensen kijken te weinig naar de wolken. Laten we naar omhoog kijken, laten wij ons meedrijven met de wind en geloven dat onze droom echt kan zijn als je er maar in gelooft en er voor vecht.. I have a dream.

Je vecht er niet meer tegen zoals Brit. Je laat je gaan, je gelooft meer in een droom..Het was een mooie droom, maar het wordt nu tijd dat je wakker wordt. Dat je weer de Hanne van vroeger wordt. Wat zal het worden? Kies je de gemakkelijkste oplossing door in het water te springen?Laat je iedereen in de steek? Of sta je op en adem je de nieuwe lente in? Wil je niet eerder de mensen

oproepen en zeggen dat ze evenveel waard zijn als de Koningen en politiekers en de rijken van deze aarde... Wat is je keuze?

Kijk eens goed rond je. Zie je daar die rottigheid en afval?
Daar verschijnt een blaadje, een klein, nieuw plantje steekt de kop op en verdringt de modder. Kijk, zie je het? Het is het begin van een nieuwe lente, een nieuw jong leven.
(Men kan ook een beeld laten verschijnen en dan hoeft deze laatste tekst van Sofie niet. Sofie komt nu ook naar de rand van het podium en staat achter Hanne. Ze legt haar handen op de schouders van Hanne.)

Sofie Als ik je help zal het water je opsorpen. Binnen een paar weken zal niemand het nog hebben over dat domme meisje dat vluchtte voor het leven. Hanne wie? Behalve je familie en vrienden die enkel een bloem neerleggen aan deze oever, zal niemand je nog herinneren. Irina zal je nooit meer terugzien. Als je je aan het schrijven zet, zullen de mensen, de arme mensen, je dankbaar zijn. Dat is pas een uitdaging. En Irina... zou ze niet voor altijd boos op je zijn, denk je?

Hanne Irina.
(Dan komt de twijfel in haar. Ze aarzelt en gaat dan tenslotte weer zitten. Ze schijnt weer te slapen. Sofie glimlacht en verdwijnt. Het licht wordt weer gewoon.
Dan verschijnt Bert met een ketel. Hij ziet Hanne liggen.)

Bert Ho, daar is ze weer. Hey. (Maar Hanne blijft slapen. Hij voelt aan haar hoofd. Hij schrikt.)
Maar..Dat zal toch niet waar zijn zeker. Wat moet ik...
Verdomme...(Hij luistert naar haar polsslag of naar haar hartslag. Hij twijfelt en doet zijn jas uit die hij over haar heen legt.)
Hij begint haar handen warm te wrijven. Hanne komt bij en kijkt verbaasd.)

Hanne Sofie? Heb jij Sofie gezien?

Bert Wie?

Hanne Sofie, mijn pop.

Bert Hier, ze ligt hier bij jou.

Hanne (Die hem nu angstig bekijkt) Maar jij bent..Ik heb niets gestolen deze keer. Je mag mij niet aangeven.

Bert Natuurlijk ga ik je niet aangeven. Je bent bijna bevroren.

Hanne Van wie is deze jas?

- Bert Je mag hem nog wat aanhouden, dan krijg je het weer warm.
- Hanne Dank je. Je bent anders, zo vriendelijk.
- Bert Ik zag je daar zo liggen en dacht..dat je....
Je moet naar het ziekenhuis.
- Hanne Nee, alstublieft niet. Ik heb alleen honger en kou.
- Bert Honger? Maar verdomme, zeg dat dan. Hier, een ganse ketel
warme soep die ik in de riool ging gieten.
- Hanne Ging jij die lekkere soep weg gieten?
- Bert Ja, wat wil je? De baas zegt dat al de waren die over tijd zijn en
alle overschotten, moeten weggegooid worden.
De klanten moeten verse dingen kunnen kopen en als ze in de
container belanden, kunnen wij een nieuwe stock aanleggen.
Als de producten ook maar één dag over tijd zijn, willen ze die
niet meer. Hier, een soeplepel, drink nu maar.
(Terwijl Hanne de warme soep drink, kijkt Bert haar aan en er komt
een zekere ontroering over hem.)
Loop jij hier vaak rond?
- Hanne Vroeger meer, toen Irina hier nog was.
- Bert Irina?
- Hanne Dat meisje dat bij me was toen je ons wegjoeg.
Ze is met haar mama uit het land gezet omdat
ze vluchtelingen waren.
- Bert O ja, ik weet het nog. Jammer, als ik het geweten had.
Maar nu is het tijd dat je naar huis gaat. Je moeder zal wel
ongerust zijn.
- Hanne Ik ben bang om naar huis te gaan . Ze zal boos zijn.
- Bert Dat zal wel. Waar woon je?
- Hanne Hier wat verder in de Liebaertsteeg .
- Bert Ja dat ken ik. Povere huisjes. Je gaat toch naar huis?
- Hanne Ik weet het niet.
- Bert Je weet het niet? Je kan hier toch niet blijven ronddolen?
Als je niet terug gaat, ga ik boos worden.
- Hanne Goed, hier is je jasje. (Geeft zijn jas terug)

- Bert Ga je geen kou hebben?
- Hanne Nee, ik ben dat gewoon.
Bert Je zou het niet zeggen.
 Luister, ik zal zorgen dat jullie te eten krijgen, maar ik moet oppassen, want ik wil geen moeilijkheden.
- Hanne Bedankt. Als mijn boek af is, zal je er inkomen.
- Bert Ga je een boek schrijven?
- Hanne Ja, of een toneelstuk. Sofie heeft gezegd...
- Bert Sofie?
- Hanne Ja, nee, laat maar.
- Bert Enfin, ik moet weg. Je weet wat je te doen staat.
- Hanne Ja ja, daaaaag .
- Bert Als ik terugkom wil ik dat je naar huis bent.
- Hanne Ik zei jaaaaa.
- Bert Een specialeken gij. Tot ziens. (Af)
- Hanne Ik voel me plots zo moe, Sofie, en ik heb pijn in mijn hals.
Was dit een droom? Ik wil slapen, slapen...
(Ze valt in slaap. We horen stemmen. Het zijn Brit en Marjan.
Ze zien Hanne liggen en schrikken. Brit neemt haar vast.)
- Brit GOD HANNE! (Ze drukt haar stevig tegen zich aan.)
Ze is zo koud. Ze zal toch niet...
- Marjan Hier, leg mijn jas over haar en wrijf haar warm.
- Brit Ik weet niet...
- Marjan WRIJVEN! WRIJVEN!
(Brit begint verwoed op haar rug te wrijven.)
- Brit Ja, O Hanne, lieve Hanne.
(Hanne kijkt verdwaasd rond.) Sofie?
- Marjan Ze ijlt. Ze neemt u voor haar pop.
- Hanne Nee. Hoe hebben jullie mij gevonden?

- Brit Wat denk je? Wij hebben de ganse stad afgezocht.
- Marjan Kom, we gaan naar huis.
- Hanne Naar huis? We hebben geen huis meer.
- Brit We mogen in het huisje van Ana en Irina intrekken voor tweehonderd euro.
- Hanne Kunnen we dat betalen?
- Marjan Je hebt het goeie nieuws nog niet gehoord. Jasmien heeft een job gevonden zodat we weer wat geld zullen hebben.
- Brit Als we je niet gevonden hadden, zou je dit alles gemist hebben.
- Hanne Sofie had gelijk.
- Brit Ben je nog altijd met die pop bezig.
- Hanne Nee, Sofie was hier echt. Ze zei dat ik niet in het water moest springen, Dat ik iedereen in de steek liet. Ze zei dat ik een toneelstuk moest schrijven...over onze armoede...
(Ze stopt omdat ze haar bedenkelijk aankijken.)
Och, jullie geloven me toch niet. Maar dat toneelstuk , dat komt er.
- Marjan Over armoede. Ik hoop dat het niet te dramatisch wordt.
- Hanne Nee, het wordt ook een stuk over hoop.
- Marjan Ja, we moeten altijd hopen dat het ooit beter wordt, in een nieuwe tijd. Rijk zullen wij nooit worden, maar als wij een dak boven het hoofd hebben en eten en verwarming (kachel), dan wordt alles anders. En als wij maar rijk zijn van binnen.
- Brit Kom, laten wij gaan.
- Hanne Kijk mama, zie je die vuilhoop?
(Ze loopt naar een hoek van de scène en zit op haar knieën. Ze grijpt in de ingebeelde modder.)
- Marjan Maar Hanne, kom uit die modder. Je maakt je helemaal smerig.
- Hanne Maar zien jullie het dan niet? Zien jullie dan dat kleine, groene blaadje niet dat hier uitsteekt? Weldra zal hier een eerste bloempje komen in een nieuwe lente.
- Brit (Komt naderbij) Ik zie hier helemaal niets.
- Marjan Ik ook niet. Ik zie alleen één smerige puinhoop. Kom daar uit.

(Hanne komt terug)

Hanne Je moet het zien. Kijk. (Maar ze verstijft) Nu is het weer weg.

Marjan Kom, we nemen haar mee. Ze heeft koorts.
(Ze nemen Hanne bij de hand. Dan komt Jasmien er bij.
Hand in hand gaan ze weg terwijl de muziek inzet.
Hanne kijkt om en ziet plots Sofie weer staan. Sofie lacht haar
toe en wuift.
Op datzelfde ogenblik staan ze in een pose terwijl de muziek
crescendo gaat en het licht langzaam dooft. Ze kunnen ook stil weggaan
terwijl Hanne omkijkt naar Sofie en glimlacht)
